

CHỮA BÔNG

CHỮA bông là một công việc rất giản dị, ai cũng có thể làm được, nhưng nhiều người không biết làm sự nên sinh ra lúng túng không biết chạy chữa ra sao, khiến người bị bông chịu thiệt thòi, mà chữa không đúng phép lại còn có hại nữa.

Trước khi dịt thuốc

Trước hết ta phải chú ý một điều rất cần thiết là : sạch sẽ. Phải rửa cho sạch vết bông trước khi dịt thuốc — chẳng hạn ta bị bông vì canh, hoặc những món ăn nấu mặn khác, thì lại càng phải cần thận hơn — Rửa bằng rượu cồn, thuốc tím hay tốt hơn là thứ thuốc nước có pha *chlore* (solution *chlore*) mua ở hiệu thuốc. Lấy bông hấp đúng vào thuốc nói trên, gượng nhẹ lau vết bông và chung quanh vết bông.

Dịt bằng dầu paraffine

Chữa bông bằng dầu *paraffine* rất hay. Trước khi dùng, đun dầu cho vừa nóng — da thịt ta có thể chịu được dễ dàng. Bôi dầu *paraffine* vào vết bông, người đau thấy dễ chịu ngay và rất chóng khỏi. Dầu bông khá nặng cũng chỉ trong ba tuần lễ là đỡ hẳn. Bắp dầu *paraffine* có nhiều điều lợi là : đỡ hôi tanh, bông không dính vào vết thương, đỡ đau và chóng lên da, chóng khỏi.

Cách dịt bông

Hai điều cần thiết ta phải nhớ khi dịt bông là : 1) không làm đau thêm đến vết bông ; 2) không mang vi trùng vào vết bông.

Muốn khỏi làm đau đến vết thương, thì phải tránh sao trong khi dịt, bông không dính vào chỗ đau, tránh dùng thuốc sát trùng và cọ, sát hoặc cử động mạnh ; còn muốn tránh vi trùng vào vết thương, thì chỉ có một cách là hết sức sạch sẽ lúc dịt bông.

Như đã nói trên, thuốc chữa bông hay hơn hết là dầu *paraffine*, nhưng cũng cần phải biết cách dịt mới được ; song có cách dịt bằng các dầu thơm (*huiles aromatiques*) rất thông dụng, nhất là để chữa những vết bông nhẹ, hay khi cấp cứu, dịt vết bông nặng cũng được. Nhưng phải mua dầu thơm (*huile aromatisée*) ấy ở hiệu thuốc và nên chú ý đến phòng khi bắt kỳ dùng đến.

(Còn nữa)

(Lược theo *Guérin*)

Luộm lặt

Và bởi thế... tòa tha bổng cho ông Henry Fleur.

(Miroir du Monde)

Một cuộc điều tra đặc biệt

Tại tỉnh Kobé (Nhật-bản), nhà giám đốc các trường con trai vừa mới mở ra một cuộc điều tra rất lý thú : dùng điểm số để tính trình độ thông minh của học trò. Số điểm nhiều nhất là 150. Trong số 70.000 học sinh bậc tiểu học mang ra xét thì 165 cậu được 150 điểm.

Người ta xét ra thấy những cậu vợ chồng hơn nhau nhiều tuổi không có ảnh hưởng gì đến tư chất thông minh của đứa trẻ. Vì nhiều cậu trong số 165 cậu « đại thông minh » kia đều là con của những đôi

vợ chồng lệch tuổi rất xấu (chồng từ 43 đến 45 tuổi, mà vợ chỉ có từ 25 đến 27 tuổi thôi.) Nhưng đa số các cậu « đại thông minh » kia lại là con của những đôi bố mẹ từ 30 đến 24 tuổi.

Cứ xem thế thì nghiệm ra thấy cha mẹ non tuổi quá phần nhiều đẻ con kém thông minh. Những gia đình phải hằng ngày làm việc kiếm tiền thường sinh con mình mẫn, sáng dạ. Trong số ấy thêm vào các nhà buôn bán, kỹ nghệ, các ông giáo học, các ông thầy thuốc, các nhà làm ruộng, văn văn...

Nhờ cuộc điều tra này mà người ta nhận ra rằng trong nhiều trường hợp, đứa trẻ thông minh bao giờ cũng khỏe mạnh.

(Osaka Mainichi)

Một « tia ánh sáng giết người » đã được tòa án công nhận

CHÚNG tôi biết truyện này (lời báo *Miroir du Monde*) là nhờ ở một bài kỹ thuật về một vụ kiện ở Mỹ.

Một người Pháp tên là Henry Fleur trú ngụ ở San Francisco, một nhà phát minh dừng chân, cần có tiền để làm hoàn thành một bộ máy chiếu « tia sáng giết người » ông sáng chế ra. Ông phải vay thêm của hai ông Martin Judge và W. C. Parrot một món tiền là 1.600 dollars. Nhưng hai người cho vay tiền không được bằng lòng, vì thấy bộ máy chiếu cái tia sáng ghê gớm kia không có hiệu quả gì hết. Họ liền phát đơn kiện Fleur về tội lường đảo.

Đến đây, câu truyện mới hóa ra kịch liệt.

Tòa họp. Chánh án là ông Steiger (chúng tôi nói cả tên người ra đây để độc giả biết rằng truyện này không phải là truyện bịa). Ông bảo bị cáo nhân phải cho mọi người thấy hiện nhiên rằng tia sáng của ông thực có thể giết người được. Tòa án và trạng sư bên kéo đến phòng thí-nghiệm của ông Fleur, rồi bắt đầu xem cuộc thí-nghiệm.

Máy chạy. Tia sáng chiếu ra chỉ mất có tám phút giết chết được một con rắn ; bốn phút giết chết một con thạch sùng ; nửa phút giết chết một con sâu. Nhưng đến lúc muốn thử xem tia sáng kia có giết chết được người không, thì trong bọn ông tòa, không một người nào dám hiến mình cho cuộc thí-nghiệm.

Bệnh ho là bệnh rất nguy hiểm, ban đầu ho gió không điều trị thành chứng ho lao. Người có bệnh không lựa thuốc hay mà dùng, thì nguy hiểm cho người bệnh lắm. Như :

THUỐC HO BÁC - BIRU

Từ Nam ra Bắc, ai cũng công nhận là một thứ thuốc rất hết sức hay. — Trị bệnh ho vô thần hiệu vô cùng, uống vào trong 10 phút đồng hồ hạ đàm, hết ngứa cổ trong mình rất dễ chịu, mỗi ngày hết ho. Hiệu thuốc này có cầu chứng tại Tòa và khắp Đông-Pháp, có hơn 600 nhà Đại-lý bán. Các chứng ho, như là ho phong, ho gió, ho cảm ho siêng, dân bà ho máu, ho đàm nhiều, ho đến nổi khan tiếng, dùng đến thuốc này thì quý ngài sẽ khen tặng vô cùng, và mới rõ lời nói là đúng với sự thật. Có giữ bán khắp nơi. Giá mỗi gói 0p.10. Các nhà buôn có bán, mua sỉ lời nhiều, do i

NHA THUỐC NÀNH - MAI

298, — PAUL BLANCHY — TẶN - ĐINH

Hanoi : do nơi Nguyễn-văn-Đức 11 rue des Caisses

Huế : Viễn-Đệ, 11 quai de la Suisse

Pnompenh : Huynh-Tri, 15 rue Obier

Vientiane : Lê-xuân-Mai (Ấu-Ba)

Vinh : Vĩnh-hữu-Tương 77 rue Sarrau

Một cách biểu diễn

GIA lúc có cuộc đua ngựa ở Brighton, một người lính cảnh sát đứng gác đưa cho một bạn đồng nghiệp xem cái « xiềng tay » kiểu mới.

Anh ta nhanh nhẹn xích vào tay bạn để chỉ cho bạn biết cách dùng tiện lợi của cái xiềng ấy.

Người bạn nói :

— Tiên quá ! nhưng bây giờ anh mở nó ra đi !

Nhưng than ôi ! người lính móc túi mà không thấy chìa khóa đâu cả.

Về sau anh ta mới thú thực rằng

—Tôi để quên chìa khóa ở nhà rồi.

Rồi người ta thấy một cảnh rất lạ : một người lính cảnh sát bị xích tay đi qua Brighton, mặt đỏ như gấc !

(Paris-Soir)

Họa vô đơn chí...

Một anh nhà quê Mỹ tên là Nathan-Brown ở Carroll County đương làm ngoài đồng bị một con ong về đốt, anh ta vội chạy về nhà để bôi thuốc, không ngờ trong lúc đi về lại bị một con rắn cắn nữa.

Anh ta thấy rắn cắn, vội vàng đi ra phố để đến nhà thầy thuốc buộc thuốc. Nhưng trong lúc đi đường, thỉnh thoảng một con chó nhảy sô ra ngoạm vào chân anh một miếng rất sâu.

Anh nhà quê thực là đen quá. Chỉ ông thầy thuốc là may. Chữa một người mà được những ba thứ bệnh

... phúc bất trùng lai

Một anh ăn trộm, ban đêm, lên vào một nhà kia, ăn cắp được nhiều đồ dùng và cả cái đồng hồ báo thức nữa.

Nhưng khi anh ta mang những của ăn trộm đi ngoài đường vắng, bỗng cái đồng hồ đánh chuông ầm ầm, làm cho bọn lính gác tỉnh cơ phải chú ý tới, chạy đến tra hỏi và bắt anh ta lại.

(Lu)